

عنوان مقاله:

واکنش منداب (Eruca sativa L.) به روش کاشت و دور آبیاری با آب شور

محل انتشار:

نشریه آبیاری و زهکشی ایران، دوره 15، شماره 5 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهه سیفی پور - گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان

حسن غلامی - علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان

ابوالفضل عزیزیان - گروه علوم و مهندسی آب دانشگاه اردکان

نجمه یرمی - گروه علوم و مهندسی آب، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اردکان

خلاصه مقاله:

منداب گیاهی سازگار با تنش های غیرزنده محیطی است و برای بهره برداری از اراضی بایر استفاده می شود. در این پژوهش اثر آبیاری با آب شور در دوره های مختلف (شامل ۱۰، ۲۰ و ۳۰ روز) بر گیاه منداب در سه روش کاشت (کرتی، روی پشته و کف جویچه) در قالب آزمایش فاکتوریل و طرح بلوک کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه اردکان طی سال زراعی ۱۳۹۸-۹۹ بررسی شد. نتایج حاکی از آن بود که اثر روش کاشت نسبت به دور آبیاری در توجیه تغییرات صفات اندازه گیری شده غالب بوده است. در روش کاشت کف جویچه منداب دارای رشد بیشتر (از نظر ارتفاع، تعداد غلاف در واحد سطح و در گیاه، تعداد دانه در غلاف، وزن هزاردانه و عملکرد علوفه، بیولوژیک و دانه) بود. هرچند افزایش دور آبیاری تا یک ماه تمام شاخص های رشد را کاهش داد، اما افزایش دور آبیاری در کنار تغییر شیوه کاشت از روش مرسوم کرتی به کف جویچه ارتقا قابل توجه صفات رشد و عملکرد علوفه (۷۳ درصد) و بذر (۸۸ درصد) را به دنبال داشت. به علاوه اگرچه از نظر مقدار مطلق تولید علوفه (۲۴۴۴۵ کیلوگرم در هکتار) و بذر (۱۴۸۴ کیلوگرم در هکتار) تیمار دور آبیاری ۱۰ روز و روش کاشت کف جویچه قابل توصیه است اما تحلیل اقتصادی تعیین کننده نهایی انتخاب روش کاشت خواهد بود.

کلمات کلیدی:

تنش خشکی، تولید علوفه، روش کاشت، شوری، منداب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1379615>

